

ת"פ 3151/08-13 - מדינת ישראל נגד רחמים כהן, רומן כצנלסון, אלכסנדר ליאשוק, פיטר יגורובצב

בית משפט השלום באשדוד

22 דצמבר 2014

ת"פ 3151-08-13 מדינת ישראל נ' כהן ואח'

בפני כב' השופט אבשלום מאושר
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. רחמים כהן
2. רומן כצנלסון (אסיר)
3. אלכסנדר ליאשוק
4. פיטר יגורובצב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עדי פנחסי

ב"כ הנאשם 4 - עו"ד אביב סטרול

הנאשם 4 הובא ממעצר

הכרעת דין (משלימה)

לנוכח צירוף תיק זה, פל"א 262310/2013 תחנת ראשל"צ שפלה לתיק העיקרי, והודאת הנאשם, אני מרשיע אותו בעבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, עבירה בניגוד לסעיף 186 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

המזכירות תסרוק את כתב האישום לתיק.

ניתנה והודעה היום ל' כסלו תשע"ה, 22/12/2014 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין לנאשם 4

ביום 4.12.13 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן ובעבירות כדלקמן:

אישום מס' 1

פריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה בניגוד לסעיף 413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - החוק), בצירוף סעיף 29(א) לחוק.

אישום מס' 2

פריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה בניגוד לסעיף 413 סיפא לחוק, בצירוף סעיף 29(א) לחוק.

גניבה מרכב - עבירה בניגוד לסעיף 413ד(א) לחוק.

אישום מס' 3

הפרת הוראה חוקית - עבירה בניגוד לסעיף 287(א) לחוק.

מאישום מס' 1, עולה כי ביום 30.7.13, בשעה 23:35 לערך, ברח' בן אליעזר 27 באשדוד, התפרץ הנאשם 4 בצוותא חדא עם שלושה אחרים למונית, בכך שאחד מהם זרק אבן לעבר הרכב ושמשות הרכב התנפצה. בהמשך הלילה, בשעה 04:40 לערך, נתפסו ברשות הנאשם 4 ושלושת האחרים סכומי כסף שונים, כשברשות הנאשם 4 נתפס סך של 18.5 ₪.

מאישום מס' 2, עולה כי במועד שאינו ידוע למאשימה, שחל בין התאריכים 29.7.13 בשעה 20:00 ועד ה- 30.7.13 בשעה 03:00 או במועד סמוך לכך, התפרץ הנאשם 4 בצוותא חדא עם שלושה אחרים למונית נוספת, בכך שאחד מהם זרק אבן לעבר שמשות דלת הנהג ברכב והשמשות התנפצה. בהמשך, גנב הנאשם 4 בצוותא חדא עם שלושת האחרים כסף מזומן בסך של 100 ₪.

כאמור, ביום 30.7.13, בשעה 04:40 לערך, נתפס ברשות הנאשם 4 סך של 18.5 ₪.

מאישום מס' 3, עולה כי הנאשם 4 ביצע את העבירות עת היה אמור לשהות במעצר בית שהושת עליו במסגרת הליך מעצר בתיק אחר (מ"ת 35860-04-13 שבגיניו נפתח ת"פ 35845-04-13).

ביום 16.2.14 צירף הנאשם 4 את ת"פ 35845-04-13 בבית משפט השלום בראשון לציון, לתיק שבפניו.
הנאשם 4 הורשע על יסוד הודאתו בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן ובעבירות כדלקמן:

גניבה מרכב - עבירה בניגוד לסעיף 413ד(א) לחוק.

הסגת גבול פלילית - עבירה בניגוד לסעיף 447(א) לחוק.

מכתב האישום המתוקן בת"פ 13-04-35845, עולה כי ביום 17.4.13, בשעה 15:00 לערך, בסמוך לבניין מס' 15 ברח' התומר בראשל"צ, הכניס הנאשם את גופו דרך החלון לרכב מסחרי שנהגו יצא ממנו וגנב מתוך הרכב טלפון נייד מסוג Samsung.

ביום 25.11.14, לפני שהוחל בשמיעת טיעונים לעונש, צורף לתיקים שבפניי גם ת"פ 14-09-25270 בבית משפט השלום בנתניה, הנאשם 4 הורשע על יסוד הודאתו בעובדות המפורטות בכתב האישום ובעבירות כדלקמן:

פריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה בניגוד לסעיף 413 סיפא לחוק.

חבלה במזיד ברכב - עבירה בניגוד לסעיף 413 לחוק.

מכתב האישום, עולה כי ביום 8.9.14, בשעה 03:40 לערך, ברח' אברהם שפירא 13 בנתניה, זרק הנאשם אבן לעבר שמשות מונית שחנתה במקום וניפץ אותה ופרץ לרכב בכוונה לבצע גניבה.

היום 22.12.14 בטרם מתן גזר הדין, ביקש הנאשם **לצרף כתב אישום נוסף שמספרו פל"א 26310/2013 פ.א. תחנת ראשל"צ שפלה המיוחס לו עבירה של :**

החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה - עבירה בניגוד לסעיף 186 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מכתב האישום עולה כי בתאריך 16.6.13 בשעה 02:05 או בסמוך לכך, ברחוב הרימון בראשל"צ, החזיק הנאשם בסכין "פרפר" מתקבע, מבלי שהוכיח שהחזיק בו למטרה כשרה ומחוץ לכותלי ביתו.

הנאשם יליד 1993 ולחובתו הרשעה קודמת מיום 23.4.12 בעבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה בצוותא, תקיפה בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית מבית המשפט לנוער בראשון לציון.

הנאשם נשלח לשירות המבחן.

בתסקירו הראשון, פירט שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד אוקראינה, אשר עלה ארצה עם אמו ואחותו הגדולה בגיל 6 ורוב הזמן גדל במסגרות חוץ ביתיות, גם בעקבות צו שהוצא בעניינו עפ"י חוק הנוער טיפול והשגחה.

עפ"י דברי האם לשירות המבחן, לאחר לידתו של הנאשם, היא התגרשה מאביו בשל התמכרותו לאלכוהול ומעורבותו בפלילים, וכשלנאשם מלאו 3 שנים נשפט אביו למאסר ארוך באוקראינה ומאז הקשר בין הנאשם ואביו נותק, ורק לפני

מספר שנים נודע להם על מותו.

שירות המבחן התרשם, כי כבר מגיל צעיר מנהל הנאשם אורח חיים שולי וכי הוא הפנים דפוסי חשיבה עבריינים ועמדות הרואות אורח חיים עברייני כמקור לכוח ושייכות. בד בבד, התרשם שירות המבחן כי מדובר בבחור אינטליגנט, בעל יכולת תקשורת טובה, שמבטא לראשונה הכרה במצבו ובכך שהבחירה לשנות את אורח חייו נמצאת בידיו.

שירות המבחן ציין כי הגורמים המטפלים בנאשם בבית המעצר דיווחו שהנאשם מביע מוטיבציה לטיפול ואף נעזר בשיחות עם עובדת סוציאלית ומשתף עמה פעולה.

שירות המבחן ציין כי בתיק קודם בו הורשע הנאשם, הוטל עליו צו מבחן, במסגרתו שולב הנאשם בקהילת "מלכישוע", שם שהה תשעה חודשים, אך הטיפול בו הופסק בשל קשיי עמידתו בתנאי הטיפול. עוד ציין שירות המבחן כי נעשה גם ניסיון לשלבו ביחידה להתמכרויות, אך הנאשם לא שיתף עם כך פעולה.

על פי התסקיר, הנאשם מייחס את מעורבותו בעבירות הנוכחיות לאורח החיים השולי שהוא מנהל, הכולל צריכת סמים וקשרים שוליים בעייתיים, ולצורך בכסף מהיר. הנאשם הודה שהתקשה בוויסות דחפיו וכי הוא זקוק לסיפוקים מידיים של רצונותיו וצרכיו, דבר שהשיג באמצעות עבירות הרכוש.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות ראשונית על ביצוע העבירות ומבטא רצון לקחת אחריות רבה יותר על מהלך חייו, אך נוכח העיתוי מדובר בהתייחסות ברמה ההצהרתית.

שירות המבחן התרשם מדפוסי התנהגות עברייניים מתמשכים וכי הנאשם היה חשוף לעבריינות מגיל צעיר. שירות המבחן ציין כי הנאשם מסר שכבר בינקותו עודד אותו אביו לסייע לו בגניבות וכי כשהגיע ארצה ראה בכך דרך להתגבר על קשיים כלכליים.

שירות המבחן התרשם כי אובדן אביו, אובדן מקום מגוריו, הקושי בהגירה והיעדר מערכות תמיכה היוו רקע להתנהגות מוחצנת ופורצת גבולות מתוך צרכי שליטה, שייכות וחום וסיגול נורמות עברייניות והעמקת קשריו השוליים בבגרותו.

שירות המבחן התרשם כי לראשונה הנאשם מבטא נזקקות טיפולית, אמון בגורמי הטיפול ומוטיבציה ורצון ראשוני בשינוי.

לאור האמור לעיל, המליץ שירות המבחן להסתפק בהפעלת העונשים המותנים שתלויים ועומדים נגד הנאשם ועל הטלת צו מבחן למשך שנה ומאסר על תנאי. לחילופין, הומלץ כי אם יושת על הנאשם מאסר בפועל, תיבדק התאמתו לטיפול במסגרת המאסר.

בעקבות עתירת התביעה כי שירות המבחן יבחן את מידת הצורך של הנאשם בטיפול בקהילה סגורה, ערך שירות המבחן שיחה נוספת עם הנאשם והעריך כי בקהילה סגורה יוכל הנאשם לקבל טיפול מקיף לבעיית השימוש בחומרים פסיכואקטיביים וכן סיוע בשינוי אורח חיים ורכישת כישורי חיים.

ביום 8.5.14, לאחר ראיון קבלה בקהילה הורתה כב' השופטת גילת שלו על שחרורו של הנאשם ממעצר לטובת הליך טיפולי בקהילת "מלכישוע".

ביום 13.7.14 הגיש שירות המבחן תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם, במסגרתו תיאר את קשייו של הנאשם בקהילה-קשיים רגשיים, קושי בקבלת סמכות, התנהגות תוקפנית, רגשות אשם ודאגה למשפחתו, עד כדי כך שהנאשם הביע חשש לעזוב את הקהילה. עם זאת, ציין שירות המבחן שהנאשם גייס כוחות להמשיך בטיפול, וכי הוא משתף פעולה ובוחן באופן מעמיק וביקורתי את התנהגותו ודפוסי חשיבתו ומביע מוטיבציה להמשיך טיפול. לאור האמור לעיל, עתר שירות המבחן לדחייה בת שלושה חודשים.

ביום 14.8.14 עדכנה קהילת "מלכישוע" את בית המשפט, כי הנאשם הורחק בשל התנהגות חריגה והפרה של חוקי ותנאי המקום ובעקבות זאת הוצא צו למעצרו. שירות המבחן עדכן כי בפגישה עם הנאשם, תיאר הנאשם רצון להשלים את ההליך הטיפולי במסגרת קהילה או במרכז יום.

בתסקיר שירות המבחן מיום 23.11.14, הודיע שירות המבחן כי מאז השיחה האחרונה עם הנאשם, ניתק הנאשם את הקשר עימם וכי ניסיון לאתר דרך בא כוחו לא צלח. על כן, לא המליץ שירות המבחן על הליך שיקומי בעניינו.

כן ציין שירות המבחן כי במסגרת חקירת מעצרו של הנאשם במ"ת 25262-09-14 הקשור לת"פ 25270-09-14, התרשם שירות המבחן כי הנאשם נוקט עמדה מטשטשת ביחס לקשיים ולבעיות בהתנהגותו ומתקשה להכיר בחומרת בעיית השימוש בסמים ואלכוהול ובהשלכותיה על התנהגותו. כן ציין שירות המבחן, כי הנאשם ביטא כעס ותחושת אובדן שליטה למול מעורבות של גורמים חיצוניים וממסדיים בחייו וכי אינו רואה בכך ניסיון לסייע לו להשתקם ולבלום את התדרדרותו.

לאור האמור לעיל, ולנוכח רמת הסיכון במצבו להמשיך התנהגות פורצת גבולות, שימוש לרעה באלכוהול וסמים וכן מעורבות חוזרת בפלילים, ולאור עמדתו של הנאשם השוללת בעיות ומתקשה להבחין בבעיות סביב התנהלותו ומעצרו הנוכחי והעובדה שהנאשם דחה אפשרות כלשהי לשחרור או שילוב במסגרת שיקומית סגורה וביקש להישאר עצור עד תום ההליכים, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחררו ולשקמו.

טענות ב"כ הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שבכתב האישום מופיע רצף של התפרצויות לכלי רכב אשר בוצעו בצוותא חדא, ולכך

שהעבירות בוצעו עת הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים.

כן הפנתה ב"כ המאשימה לכך שהנאשם צירף שלושה תיקים- האחד, בעבירות של גניבה מרכב והסגת גבול; והשני, בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וחבלה במזיד ברכב והשלישי, בעבירה של החזקת אגרופן או סכין, למטרה לא כשרה, עבירה בניגוד לסעיף 186 (א) לחוק העונשין.

ב"כ המאשימה ציינה כי לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת, הכוללת חמישה תיקים, במסגרתם הורשע הנאשם בעבירות של אלימות ורכוש. כן ציינה ב"כ המאשימה כי תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 8 חודשים בגין עבירות רכוש מסוג פשע ומאסר בר הפעלה לתקופה של 4 חודשים בגין עבירות רכוש מסוג עוון.

ב"כ המאשימה ציינה כי נעשה ניסיון טיפולי עם הנאשם, אך הוא לא עמד בו והורחק מהקהילה ונעצר בשנית לאחר שביצע את העבירות נשוא ת"פ 25270-09-14.

לאור האמור לעיל, טענה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם כל אירוע נע בין 5 חודשי מאסר לבין 10 חודשי מאסר וכי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר ברף הגבוה, להפעיל מאסר על תנאי באופן מצטבר ולהטיל עונשים נלווים של מאסר על תנאי מרתיע, קנס כספי ופיצוי.

ב"כ הנאשם הפנה להודיית הנאשם, לגילו הצעיר, לכך שהנאשם עשה מאמצים להשתקם בקהילה ולנסיבותיו האישיות כפי שעולות מהתסקיר, ועתר להסתפק בתקופת המעצר עד כה והפעלת המאסר על תנאי בחופף למעצרו.

בסימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושת אליו: ראשית, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

באשר לעבירות הרכוש הקשורות ברכב, הרי שמדובר בעבירות שפוגעות בציבור, ברכושו ובתחושת הביטחון האישית והכלכלית שלו.

המחוקק הביע דעתו בדבר חומרת העבירות בקבעו כי דינו של מי שפורץ או מתפרץ לרכב בכוונה לבצע גניבה, מאסר שבע שנים, דינו של מי שגונב דבר מרכב, מאסר שלוש שנים ודינו של מי שפוגע במזיד ברכב, מאסר חמש שנים.

ואכן, בחינת מדיניות הענישה בעבירות רכוש הקשורות ברכב מגלה כי המגמה היא להטיל ענישה מחמירה, לרבות עונשי מאסר, אם כי העבירות של פריצה לרכב הן בין העבירות הקלות יותר במגוון עבירות הרכוש הקשורות ברכב.

להלן דוגמאות ממספר גזרי דין שניתנו בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, חלקן כוללות גם גניבה מרכב:

כך, למשל, ברע"פ 4329/02 **כהן נ' מדינת ישראל** (4.6.02) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהורשע יחד עם אחר בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה, גניבה מרכב, היזק בזדון לרכב והחזקת כלי פריצה ונידון בבית משפט השלום ל- 5 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין בהחלטתו כי העבירות חמורות והעונש אינו חמור כלל ועיקר. גם טענתו של הנאשם בדבר הפגיעה בכלל האחידות בענישה בשל כך שהושת על שותפו עונש של 3 חודשי מאסר בעבודות שירות נדחתה על ידי בית המשפט העליון בשל חוסר שיתוף הפעולה מצידו עם שירות המבחן.

ברע"פ 5313/12 **שווקי נ' מדינת ישראל** (11.7.12), אישר בית המשפט העליון החמרה בעונשו של נאשם צעיר, בעל עבר פלילי בעבירות רכוש, שהודה והורשע בעבירה של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב מ- 3 חודשי מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל, וזאת למרות תסקיר חיובי. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על המבקש מאוזן ואינו חורג מרף הענישה ההולם את המקרה, וכי גם לאחר ההחמרה בעונשו עדיין מדובר בעונש מאסר קצר.

ברע"פ 6257/11 **בדר נ' מדינת ישראל** (30.10.11), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר החמיר את עונשו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה או פשע, פירוק רכב וגניבה מרכב מ- 6 חודשי מאסר על תנאי למאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים ויום. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על המבקש ראוי, וכי לגבי האפשרות לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות, אין למבקש אלא להלין על עצמו, שכן הוא לא התייצב לפגישה עם הממונה על עבודות השירות ללא כל הסבר המניח את הדעת.

ברע"פ 780/12 **זיתון נ' מדינת ישראל** (8.2.12) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד שהודה והורשע בעבירות של פריצה לרכב וגניבה ממנו וחבלה במזיד ברכב ונידון לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת שני מאסרים מותנים ובסה"כ ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 1200/11 **יעקובוב נ' מדינת ישראל** (14.2.11) אישר בית המשפט העליון עונש של 9 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בן 9 חודשים, חלקו במצטבר, ובסה"כ 12 חודשי מאסר בפועל, על נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד ברכב והחזקת נכס החשוד כגנוב.

ברע"פ 7949/04 **קרמנצקי נ' מדינת ישראל** (27.12.04) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי כבד שהודה והורשע בעבירות של התפרצות לרכב במטרה לגנוב, גניבה מרכב, החזקת מכשירי פריצה והחזקת רכוש חשוד כגנוב ונידון ל- 12 חודשי מאסר בפועל חרף נסיבותיו האישיות ולאחר שהוגש בעניינו תסקיר שלילי.

ברע"פ 402/01 **אבו גאנם נ' מדינת ישראל** (25.2.02) ביטל בית המשפט העליון את ההחמרה בעונשם של נאשמים צעירים ונעדרים עבר פלילי שהורשעו בעבירות של פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב, ניסיון לגניבת רכב וגניבה מתוכו, והשית עליהם עונש של מאסר על תנאי ושל"צ במקום מאסר בפועל, כפי שפסק בית משפט השלום בעניינם.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, קרי- הנוהג העברייני של התפרצויות לרכבים, תוך איתור רכבים פוטנציאליים לביצוע הגניבות, שבא לידי ביטוי גם ברצף התפרצויות בצוותא חדא והגניבות מהרכבים, מתחם הענישה ההולם הינו בין עונש מאסר בן 6 חודשים לבין 30 חודשי מאסר.

באשר לעבירה של הסגת גבול, המחוקק הביע דעתו בדבר חומרת העבירה בקבעו כי דינו של מי שמבצע כניסה לנכס הזולת מתוך כוונה להפחידו, להעליבו, להקניטו או לעבור עבירה, מאסר שנתיים.

מדיניות הענישה היא כי על בית המשפט לתרום את חלקו בהשבת הביטחון לציבור בכללותו.

להלן דוגמאות ממספר גזרי דין שניתנו בעבירות של הסגת גבול:

ברע"פ 1068/13 **מלסה נ' מדינת ישראל** אישר ביהמ"ש העליון את החלטת ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע, אשר דחה את ערעורו של מי שהורשע בשורה של עבירות פריצה, גניבה והסגת גבול, וקבע כי העונש שהושת על המבקש מעיד על איזון ראוי ואף מקל. באותו מקרה נקבע ע"י ביהמ"ש השלום כי מתחם הענישה ההולם עבירה בודדת של הסגת גבול הוא בין מאסר מותנה וקנס ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 4477/10 **יחיא נ' מדינת ישראל** אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בחיפה אשר החמיר את עונשו של נאשם שהורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה ממאסר מותנה של 6 חודשים למאסר בפועל של 7 חודשים עקב חומרת מעשה הגניבה, עברו הפלילי הלא זניח של הנאשם והתרומה שעל בתי המשפט לתרום להשבת הביטחון לציבור, בכלל, ולמגזר החקלאי, בפרט.

ברע"פ 3502/07 **מאיר נ' מדינת ישראל** אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור על עונש של 36 חודשי מאסר, מהם 24 לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשך 3 שנים, על נאשם שהורשע על פי הודאתו בהסגת גבול ובשש עבירות של הפרת הוראה חוקית. דובר על נאשם בעל עבר פלילי מכביד, שנמצא ע"י שירות המבחן בלתי בשל לעשיית שינוי הנדרש באורחות חייו.

ברע"פ **אליהו נ' מדינת ישראל** אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בירושלים, אשר דחה את ערעורו של נאשם מחוסר בית, בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע על סמך הודאתו בעבירה של הסגת גבול והושת עליו עונש של שני חודשי מאסר ושישה עשר חודשים נוספים על תנאי.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מתחם הענישה ההולם את עבירת הסגת הגבול הינו בין מאסר מותנה וקנס ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

באשר להפרת ההוראה החוקית, הערך המוגן על ידה הוא הערך החשוב של כיבוד שלטון החוק וצווי רשות מוסמכת. עבירה של הפרת הוראה חוקית פוגעת במוסד השחרור ממעצר בערובה וביכולתם של אחרים לעורר את אמון הרשויות ולהשתחרר ממעצר בתנאים מגבילים.

ברע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד שהודה והורשע בשתי עבירות של פריצה למקום מגורים ובגניבה, וצירף תיק נוסף של התפרצות למגורים, גניבה ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחמי הענישה שקבע בית משפט השלום הם המתחמים המקובלים, כאשר בעבירות הפרת ההוראה החוקית קבע בית משפט השלום מתחם שנע בין מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, קרי- העובדה שההוראה החוקית נועדה להבטיח שהנאשם יימצא בתנאים מגבילים שיפחיתו את הסיכון לרכוש הציבור, מתחם הענישה ההולם הינו בין עונש מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר.

לעניין העונש, בדבר עבירה של החזקת סכין, הרי שהמתחם נע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם שלפניי, בגדרי המתחם, הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים-

לקולא, יש לשקול את הודאת הנאשם המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, את גילו הצעיר ואת נסיבותיו האישיות הלא פשוטות כפי שפורטו בתסקיר.

לחומרא, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם שכולל עבירות רכוש ואלימות. כן הבאתי בחשבון את העובדה שהנאשם ביצע את העבירות תוך הפרת הוראה חוקית של שהייה בתנאים מגבילים וכאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי לא קצר, וכי למרות כל המאמצים לשקמו הלך הנאשם וביצע עבירה נוספת של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וחבלה במזיד ברכב.

יחד עם זאת, לנוכח היות הנאשם כאמור צעיר- בגיר, לא אמצא עמו את מלוא הדין אתחשב במשך המאסר בפועל, ואפעיל את המאסרים המותנים חלקם בחופף וחלקם במצטבר, ולפנים משורת הדין ולנוכח הפעלת ההתחייבות לא אשית על הנאשם עונש כלכלי נוסף.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לדון את הנאשם לעונשים הבאים:

עמוד 9

1. מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ 493/09 של בית המשפט לנוער בראשון לציון מיום 23.4.12 כאשר מתוכם 4 חודשים במצטבר ו-4 חודשים בחופף לגזר דין זה.

הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ 493/09 של בית המשפט לנוער בראשון לציון מיום 23.4.12 כאשר מתוכם 2 חודשים במצטבר ו-2 חודשים בחופף לגזר דין זה.

כך שהנאשם ירצה בסה"כ 16 חודשי מאסר בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו מיום 30.7.13 ועד 13.5.14 וכן מיום 8.9.14 ואילך.

ככל שהנאשם ריצה ימי מעצר הקשור בתיק ת"פ 13-04-35845, ינוכו אף הם.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון.

4. הפעלת התחייבות על סך של 5,000 ₪, אשר הוטלה על הנאשם בת"פ 493/09 בבית המשפט לנוער ביום 23.4.12 או 30 ימי מאסר תמורתו.

הסכום ישולם עד לא יאוחר מיום 1.9.15 במידה ולא ישולם, יגבה כקנס.

הסכום שנתפס בסך 529 ₪ בפל"א 262310/2013 פ.א. תחנת ראשל"צ שפלה, יקוזז לטובת סכום ההתחייבות שהופעלה.

ככל שישנם סכומי פיקדון בתיקים האחרים, יקוזזו לטובת סכום ההתחייבות שהופעלה.

5. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת רכוש למשך 3 שנים מיום שחרורו. לא יחתום, יאסר למשך 30 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבימ"ש מחוזי ב"ש.

ניתנה והודעה היום ל' כסלו תשע"ה, 22/12/2014 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על השמדת ניס-גא"י והסכין, מפל"א 262310/2013 תחנת ראשל"צ שפלה.

כמו כן מורה על החזרת הפלאפון לנאשם מפל"א 262310/2013 תחנת ראשל"צ שפלה.

ניתנה והודעה היום ל' כסלו תשע"ה, 22/12/2014 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר , שופט

הוקלדעלידיפזיתרחמים